

Sygn. akt V KZ 40/21

POSTANOWIENIE

Dnia 9 listopada 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Igor Zgoliński

w sprawie **K. C.**,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu
w dniu 9 listopada 2021 r.
zażalenia wniesionego przez skazanego
na zarządzenie przewodniczącego XVIII Wydziału Karnego – Odwoławczego Sądu
Okręgowego w P. z dnia 17 czerwca 2021 r., sygn. XVII WKK (...), odmawiające
przyjęcia kasacji od wyroku Sądu Rejonowego w W.
z dnia 13 sierpnia 2019 r., sygn. akt II K (...),
wobec niedopuszczalności z mocy ustawy,
na podstawie art. 530 § 3 k.p.k.

postanowił:

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym zarządzeniem na podstawie art. 530 § 2 w zw. z art. 429 § 1 k.p.k. odmówił przyjęcia kasacji K. C. złożonej w sprawie Sądu Rejonowego w W. z dnia 13 sierpnia 2019 r., sygn. akt II K (...), wobec jej niedopuszczalności z mocy ustawy. W uzasadnieniu wskazano, że zgodnie z treścią art. 519 k.p.k., kasacja przysługuje jedynie od prawomocnego wyroku sądu odwoławczego kończącego postępowanie. W powyższej sprawie postępowanie sądowe zostało zakończone wyrokiem, który nie został zaskarżony. Nie jest to więc wyrok określony w powyższym przepisie, od którego strona może wnieść kasację.

Na to zarządzenie zażalenie złożył skazany, podnosząc, iż dostrzega potrzebę rzetelnego zbadania jego sprawy, gdyż postępowanie przed Sądem Rejonowym w W. toczyło się bez jego wiedzy, obecności, podczas gdy on sam w tym czasie przebywał poza granicami kraju. Nie został mu wyznaczony obrońca z urzędu, a niezłożenie środka odwoławczego było konsekwencją niewiedzy o toczącym się postępowaniu. W związku z powyższym skarżący wniósł „o zweryfikowanie jego sprawy”.

Sąd Najwyższy zważył co następuje.

Zażalenie nie było zasadne. Podstawę zaskarżonego zarządzenia stanowiło ustalenie, że od wyroku kończącego postępowanie w sprawie Sądu Rejonowego w W. sygn. akt II K (...) kasacja nie przysługuje. Strona może zaskarżyć bowiem jedynie „prawomocny wyrok sądu odwoławczego”. Uprawnienie do wniesienia tego środka zaskarżenia od „każdego prawomocnego orzeczenia sądu kończącego postępowanie” posiadają jedynie tzw. podmioty kwalifikowane, o których mowa w art. 521 § 1 k.p.k. Dopuszczalność kasacji w przypadku strony uzależniona jest od wyczerpania toku instancji, co w niniejszej sprawie nie miało miejsca. W świetle powyższego, bez znaczenia pozostaje fakt, że skarżący dostrzega potrzebę kasacyjnego zweryfikowania prawomocnie zakończonego postępowania, skoro takiej możliwości na obecnym etapie ustawa dla niego nie przewiduje. Powyższe uwarunkowania obligowały przewodniczącego wydziału do odmowy przyjęcia kasacji na podstawie art. 530 § 2 w zw. z art. 429 § 1 k.p.k. z uwagi na jej niedopuszczalność.

Mając powyższe na uwadze, orzeczono jak w sentencji.